

உ
கணபதிதுணை.

நாட்டுக்கோட்டைநகரத்தாரென்னும்
மகுடதனவைசியரின்

மரபுவிளக்கம்.

இஃது,

ஸ்ரீவன்றெண்டரவர்கள்
மாணாக்கரினொருவராகிய

காரைக்குடி

ராம. சோ. சோக்கலிங்கச்சேட்டியார்
அவர்களாற்செய்யப்பெற்று

காரைக்குடி

மு. ராம. இபரியணன்சேட்டியாரவர்களால்

காரைக்குடி வைசியமித்திரன் பிரஞ்சு பிரஸில்
அச்சிடப்பெற்றது.

25-4-1919

உ

சிவமயம்.

ஓம் கணபதயே நம:

மேகசுந்தரபுராநவரததிவாச

ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேசு ராப்பியாந்நம:

நாட்டுக்கோட்டைநகரத்தாரென்னும்

மகுடதனவசியரின்

மரபு விளக்கம்.

திருவளருந் தனவணிகர் கலியுகவாரம்பமுதற் றிகழ்
ந்தெந் நாளுந், தெருள்வளருஞ் சைவசித்தரந் திசுளா
யே பரம்பரையாச் சிறந்துவாழும், பொருள்வளரும்
காரைநக ரத்தார்கள் புரிகோயில் பொற்ப மேவும்
அருள்வளர்மீ னும்பகிபா தாம்புயநா டொறுமிறைஞ்
சியடுத்து வாழ்வாம்.

பூமலிசீர்ச் சாந்தியா புரிகாஞ்சி காவிரிப்பூம் பட்டி
னத்தின், மாமலிய வசித்துவந்த மகுடதன வைசிய
ரேழ் வகையாரென்றுந், தேமலிவண் சைவசித்தரந்

திகள்காரை நகரிடைச்செய் செம்பொற் கோயிற்,
அாமலியு மீனாக்கி சுந்ரே சுரர்துணைத்தா டொழுது
வாழ்வாம்.

இம்மகுடதனவைசியர்கள், கலியுகாரம்பந்தொ
டுத்து அன்றும்இன்றும் என்றுஞ்சைவகுலபரம்பரை
விசேடகனதனவான்களாய், விபூதிருத்திராக்ஷ பஞ்
சாக்ஷாசிவசாதனங்களே மேற்கொண்டு, இளையாற்
றக்குடிமுதலியஒன்பதுசிவாலயபாத்தியஸ்தர்களாய்,
நித்தியநைமித்திகாதிபூசைகள் சிவாகமவிதிப்படிநட
த்திவருகின்றசைவசித்தாந்திகளே. இவர்கள், எச்செ
யலானாலும் விபூதிதாரணமின்றிச்செய்யின் அதுநிஷ்
பலமேயென்னுஞ் சுருதியுண்மைமேற்கொண்டவர்க
ளாய்ச் சுபாசுபகாரியங்களெவற்றினும் எப்போதும்
விபூதிதாரணமேயின்றியமையாதமுக்கியப்பொருளா
க்கொண்டு நடத்துகின்றஅதிப்பிரியசீலர்களாய்வாழு
கின்றார்கள்.

இவர்கள், ஆதியில் நாகநாட்டிலே சாந்தியாபுரி
யிலே யிருந்தசந்திரகுலவைசியர்கள். இவர்கள், சதா
சிவகுருமூர்த்தியிடத்தில் பஞ்சாக்ஷரஉபதேசம்பெற்
றுக் கோபதீசுரமதிரிசனமும் மாகதவிநாயகர்பூசை
யும் ரத்தினவியாபாரமுஞ் செய்துகொண்டு பாக்கிய
சாலிகளாய் மன்னிணைமரியாதையுடன்வேதாத்தியய

னசிவாகமபுராணசித்தாந்த வியுற்பந்நசீலர்களாயிருந்
துகலியுகாதிஉாசம்ஸ்ருகாஞ்சிபுரம்வந்து அரகனாலுப
சரிக்கப்பெற்றுச் சிவாலயமடாலயபாத்தியமும் அரு
ணகிரிசிவாசாரியரிடத்துப் பஞ்சாக்ஷரஉபதேசமும்
பெற்றுச் சத்திபுரீசுரதேரிசனமும் மரகதவிநாயகபூ
சையும் ரத்தினவியாபாரமுஞ் செய்துகொண்டு குரு
லிங்கசங்கமபத்தி கல்விபறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த
வர்களாயிருந்தார்கள்.

பின்புகலியுகஸ்ருஉதுகாடெல்விவோதிகிருதுஸ்ருத்
தில் சோழதேசம்வந்து மனுவீதிச்சோழராஜாவினால்
அவ்வம்சத்தவர்க்குமகுடஞ்சூட்டுமரியாதை கொடுக்
கப்பெற்று அவன் கருத்தின்படி காவிரிப்பூம்பட்டின
த்தில் கிழக்குமேற்குத்தெற்குமுன்னுதெருவிலும் எ
ண்ணாயிரம்குடும்பஸ்தர்களாய் வாழ்ந்து, சிதம்பரத்
தில் ஈசானசிவாசாரியரிடத்தில் பஞ்சாக்ஷரஉபதே
சம்பெற்று உத்தராபதீசுரதேரிசனமும் மரகதவிநா
யகபூஜையும்செய்துகொண்டு அரகனாற்கொடுக்கப்பெ
ற்றசிங்கக்கொடியும் ரத்தினமகு - தனவைசியர்களை
ன்றபேருங்கொண்டு, முன்போலக்கல்விகைள்விபரதிக
ளிற் சிறந்தவர்களாய்ச் சிவசமயநெறிவழுவாமற் சிவா
லய மடாலயபாத்திய சிவதருமாதிகளுடன்சொர்ணக
லசமாஸிகைகளில்வசித்துவந்தார்கள்.

இப்படியே தசாகுடெவருஷஞ்சென்றபின் கலி
நகராளையினில் பூவந்திச்சோழராஜதுராகிருத்ததால்
வந்த மானபங்கபரிகாரமாகப் புத்திரர்களையும் பொ
ருள்களையும் உபாத்தியாயர் ஆத்மநாதசாத்திரியாரிடம்
ஒப்பித்துவிட்டுமற்றெல்லாரும்கூட நங்கேவிண்புகுந்தா
ர்கள். பின்புமூன்றுதெருவினுமுள்ள (தூதிராஉ) பிள்ளைக
ளும், உரியகாலங்களில் உபநயனாதிசைகள் செய்யப்பெ
ற்று, உபாத்தியாயர் சம்ரக்ஷணையில் கூடுவாழ்ந்து,
நான்காம்வருணத்துபெண்களை விவாகஞ்செய்துகொ
ண்டு, முன்போற்சகலமரியாதைகளுடன் சைவசீலர்
களாய்வாழ்கின்றகாலத்தில், சவுந்தரபாண்டியராஜா,
தனதுநாட்டுக்கு உத்தமவைசியகுடும்பங்கள்வேண்டி
ராஜபூஷணசோழராஜன் அனுமதிபெற்றுக் கேட்டுக்
கொண்டதற்கிணங்கிக் கலிநகரஅரால் பிலவங்கவரு
வைகாசியீ உகவ சக்கிரவாரம் அஸ்தநக்ஷத்திரசுபதி
னத்தில்பாண்டிநாட்டில் ஓங்காரக்குடியில்வந்திருந்து
இருவகையார் அரியூர்சுந்தரபட்டணத்துக்குப் பிரிந்
துபோய்விட, ஒருவகையேழுபிரிவினராகிய கிழக்குத்
தெருவார் இளையாற்றக்குடியில் ஒருமித்துச்சூழ்ந்திரு
ந்தமையால், அதுநாட்டுக்குருடுமண்டலமாயிருத்தல்
பற்றி நாட்டுக்கோட்டையாரென்னும்பெயருடையா
ர்களாய், அரசனிடத்தில் [க] சிவாலயகளாமடாலய

பாத்தியாதிகள் பெற்று முன்னோர்கொள்கைப்படி சிவசமயிகளாய்வாழ்ந்துவருகின்றார்கள்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே கிழக்குத்தெருவினுள்ள ஒருவகைவழிபிரிவு (நாட) புத்திரர்களின் வம்சத்தவர்களாகிய இவர்கள், முன்னோர்வழக்கப்படிவிபூதிருத்திராக்ஷ பஞ்சாக்ஷர திருப்பணியாதிசிவதருமங்களை மேற்கொண்டு நடத்திவந்தவருகின்ற மகிமாவிசேடத்தால், ஐஞ்ஞாற்றிரண்டினின்றும் இப்போது (௨௨ஆ) ததுக்குமேலாந்தொகையினராய் அபிவிருத்தியாய்ப்பெரும்பாக்கியசாலிகளாய்வாழுகின்றார்கள்.

இச்சரித்திரம், பூங்கொன்றைவேலன்குடியிற்கல்வெட்டுலிகிதத்திலும் துளாவூரிற்செப்பேட்டுலிகிதத்திலும் விஸ்தாரமாயுள்ளது. இதனைத், தேவகோட்டைவித்துவசிகாமணியீச. லெ. சிந்நயச்செட்டியாரவர்கள் சுருக்கிவெளியிட்டார்கள். அதுஇரண்டாமுறையும் அச்சில்வெளிவந்துளங்கும்பரம்பியிருக்கின்றது. அதிலும்சிலபாகமாதிரம் இங்கேசுருக்கிவிளக்கப்பெற்றது.

இவர்கள். முன்னோர்பேணியசன் மார்க்கத்தைபே அதுஷ்டித்துவருகின்றபடியால், ஐதவருடங்களுக்குமேலாகியும் ௨௨ஆகுடும்பஸ்தர்களாய்ச் சுமார் ௩௨௦௨துத்துக்குமேலாந்தொகையினராய் ப்பலவகை

யினராயிருந்தும் ஒருவரிடத்தும் விழுதிருத்திராக்ஷ
பஞ்சாக்ஷராத்ரிசிவசமயக் கொள்கைநமுவாமல் பரம்ப
வைரமழக்கப்படி விளங்கிவருகின்றது.

இத்தனைதொகையினருள்ளே, இத்தனைவருஷ
காலமாக ஒரேஉறுதியாய்ச்சிவசமயம் நிலைபெற்று
வருவது, மிக அருமையென்ற சொல்லலாம், இத்தனை
அருமைப்பாடுள்ள இவர்களிற் சிற்சிலர், பிற்காலத்தி
ல்இற்றைக்குநூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தினகாலந்தொ
டுத்துக் கல்வியிற்சிறிதுபராமுகஞ்செய்தமையால், ந
மதுமாபுஇது சமயம்இதுவென்பதைஉற்றுநோக்கா
ராயினர். அதனால்நாமெல்லாரும்பசம்பரைச்சைவச
மயிகளேஎன்னுமுண்மை இவர்கள்ஞாபகத்தில்வந்தி
லது. அதனால்மாமிசபோசனமின்மையேசைவமென்
றுபொருஜாதியார்மாத்திரம்சைவரென்றும் எண்ணிக்
கொண்டு, சைவமென்பதுசமயத்தின் பேரே பென்ப
தையும் சிவசம்பந்தம்சைவமென்பதையும்சிவனைவழி
படுவேவர் எந்தச்சாதியரானாலும் சைவரேயென்ப
தையும், நோக்காமல், அதனைஒருசாதிப்பெயராகக்
கூறுகின்றார்கள். சிவனைவழிபடுவேர்பிராமணர்முத
ல்எந்தச்சாதியராயினும் அவரெல்லாருஞ்சைவரே
யென்பது எல்லாமதஸ்தரும் எல்லாநூல்களுங்கூறு
கின்றலோகப்பிரசித்தமே.

பெருந்தொகையினர்களாய்ப் பலஊர்களில் அவரவரிஷ்டப்படிவசிக்கின்றவர்களாயிருந்தும், முதலில் விபூதியைவைத்தேசம்பந்தஞ்செய்துகொள்ளுதலும் சிவாலயத்திருமாலேவிபூதிபிரசாதம்பெற்றேவிவாகாபகாரியஞ்செய்தலும், சோதிடநூலார்விலக்கியகார்த்திகைதிருவாதிரைகளைச்சிவசம்பந்தநோக்கியே அக்நாளிற்சுபகாரியம்நடத்தலும் முதலியவைசவசம்பந்தகொள்கைகள் எல்லாஇடங்களிலும்எல்லாநாடத்தும்உரோமாதிரியாய்விடைபெற்றுவருகின்றன. இவையெல்லாம்முன்னோர்கள்ஆதியில் நியமித்தபன்னெடுங்காலப்பெருவழக்கமே.

இப்படியிருக்க, இம்மகுடதனவைசியரிற்சிலர், தங்களைச்சைவசித்தாந்திகளென்பதில் மனங்கூசுகின்றார்கள். அங்ஙனங்கூசுவது நூறுவருஷங்கட்குட்பட்டபிற்காலத்தில் இவர்கள்மரபில்வந்துகலந்த அகம்பிரமக்கொள்கையாற்போலும். அவர்கள் அக்கொள்கையிற்றலைப்பட்டாலும் முன்னோர்வழக்கப்படி ஒன்பதுசிவாலயபாத்தியஸ்தர்களாய்ச் சிவனையேசுலதேய்வமாகக்கொண்டு அவ்வக்கோயில்நிபந்தனைப்படி காணிக்கையாதிகள்கொடுத்துவழிபட்டுத் திருமாலேவிபூதிபிரசாதம்பெற்றே விவாகாதிசுபகாரியங்கள் நடத்திவருகின்றார்கள்.

அங்ஙனமாகவும், சைவசித்தாந்திகளென்பதில்
 மனங்கூசுவானேன். சைவசித்தாந்திகளென்பதைக்
 காட்டிலும் தங்களைவேதாந்திகளென்பதுயர்வென்
 னுமாசையுற்றதனாற்போலும். அவ்வுண்மை அப்பெய
 ர்களின்ளதார்த்தம்உற்றுநோக்குவாருணர்வர். அதுநி
 ற்க. வேதாந்தமென்பதுஒருமதத்தின்பேராகாமை
 யால் அதுஅவர்களையின்னமதஸ்தர்களைன்றுவிளக்
 காது. வேதாந்தமென்பதற்குவேதத்தின்முடிவென்
 பதேபொருள். அம்முடிவுஉபநிடதங்களென்றுவழங்
 கப்பெறுகின்றது. அவ்வுபநிடதங்கள், சைவர்வைஷ்
 ணவர்அகம்பிரமவாதிகள்முதலியபலர்க்குச்சாதகங்க
 ளாய்ப்பலவாய்அளர்க்கெல்லாம்பொதுவாயுள்ளன. அ
 வைகளெல்லாவற்றிலும்முடிந்தமுடிபாய் இதற்குமே
 லொருமுடிவில்லையென்னும்நிலையில்விளங்குவது வை
 திகசைவசித்தாந்தமேயாதலால், இதுஒருஅடைமொ
 ழிவேண்டாது தனியரசாய்ச்சித்தாந்தமென்றேவழ
 ந்கப்பெறுகின்றது. தமக்குச்சிறப்பாயுள்ள அப்பெய
 ரைவேண்டாது பலர்க்குப்பொதுவாயுள்ளவேதாந்த
 ம்என்னும்நூற்பெயரைவிரும்புவது தேவருணவென
 ச்சிறப்புற்றுவிளங்கும்தேவரமிர்தத்தை வேண்டாது
 மற்றெவர்க்கும்பொதுவாயுள்ளசமுத்திரத்தை விரும்
 புவதுபோலாம்.

அவர்கள், நாம் ஒருவனுக்கு அடிமையென்கின்ற சைவசித்தாந்திகளென்பதைக்காட்டிலும், நாமேபிரமமென்னுகூறும் அகம்பிரமவேதாந்த நூலையனுசரித்து வேதாந்திகளென்றுகொள்வதேதசிறப்பென்றுநினைத்தார்போலும். அவ்வகம்பிரமங்கூறும்வேதாந்தநூலோ, தேகாதிகளைப்பிரமமென்னும்லோகாயதாதிமதங்களைச் சடமெனக் காட்டிநீக்கி மேற்செலுத்தற்காக அடுக்கநின்றசித்தாகியசிவனைப்பிரமமென்று அம்மட்டில்விளக்குவதேயாம். இவ்வுண்மை, இதன்மேற்சர்வஞ்ஞசித்தாகியசிவனையேபிரமமென்றும் சிவனைப்பசுவென்றும் ஆணவாதிமலங்களைப்பாசமென்றுபுதுரிபதார்த்தங்களினுண்மைவிளக்குஞ் சைவவேதாந்தநூல்களாகியசுவேதாச்சுவதரம்முதலிய உபநிடதங்களாலினிதுகாண்க. இவ்வுபநிடதங்களையும் பூர்வாபரவிரோதமின்றியுற்றுநோக்கினுண்மைதெரியலாம்.

உள்ளபடிபிருதிவியாதிதத்துவங்களைக்கடந்துபுருஷதத்துவம்வரைவந்துநாமேபிரமமெனக் கண்டவர்களே அகம்பிரமவேதாந்திகளாவார். அவர்கள், கீழ்க்கீழ்த்தத்துவங்களைப்பற்றிநின்றநாம் அவை சடமென்பதுகண்டுவிடிகிச்சித்தாகியநம்மைப்பிரமமெனக்கண்டுகொண்டோமேயென்றமகிழ்ச்சிவசப்பட்டு நின்றமையால், தமக்குமேலொருபதியுண்டென்றுநோக்கு

தற்குரியசிவஞானங்கைகூடப்பெருவிடினும், அம்மட்டிலாவதுபிரபஞ்சப்பற்றொழிந்துவந்தார்கள். அப்படிவந்தவர்களும் பசுவாகியதம்மையேபிரமமெனக்கண்டமகிழ்ச்சியால் அம்மட்டில்நின்றவிட்டார்களாதலால் அவர்கள் ஞானம்பசு ஞானமேயாம். அம்மட்டில்வந்துதமக்குமேற்பதியாகியசிவமொன்றுண்டென்றுணர்ந்துமேல்தத்துவங்களையுங்கடந்துசெல்லும் ஞானமே சிவஞானமாகும். இதனை,

“வேதசாத்திரமிருதி புராணமலை ஞானம் விளங்கசபை வைகரியா தித்திறங்கண்மேலா, நாதமுடி வான வெலாம் பாச ஞானம் நண்ணியான்மா விவைகிழ்நாடலாலே, காதலிநா னப்பிரம மென்னு ஞானங்கருதுபசு ஞானமீவ னுடலிற் கட்டுண், டோதியுணர்ந் தொன்றொன்று வுணர்தவினாற் பசுவா மொன்றுகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே,, என்ற “வேதாந்தத்தெளிவாஞ்சைவசித்தாந்த” சுருதியாலினிதுகாணலாம்.

தேகாதிவாஞ்சைநீங்கித் தத்துவங்கடந்துசெல்லும்அவர்திலையேபிரப்படியானால், மற்றையோர்செயலேவிரிப்பானேன். “தன்னையுந்தனக்காதாரத்தலைவனையுங்கண்டானேல்” என்றுபடிக்கின்றகைவல்யசுருதிமுதலியவைகளைமறந்துதானேதலைவன்(பிரம்ம)என்று

கூறிக்கொண்டுபிறந்தமாபுஞ்செயலும்நோக்கிச்சைவ
சித்தாந்திகளென்றுயாவரையும்பொதுவாகக் கூறுமி
டத்துறுவர்கள்மாத்திரம்மனங்கூசிநிற்பானேன்,

இனி, இம்மகுடதனவைசியரில்வேறுசிலர்விஷ்
ணுபக்திமிசுதியாலோ வேறெதனாலோ பொதுவிற்
சைவசித்தாந்திகளென்பதையேற்றுக்கொள்ளவு மன
மில்லாமல் தள்ளவுமுடியாதநிலையராகின்றார்கள். வி
ஷ்ணுமூர்த்திசிவசக்திகளிலொருவர். சிவபீடருபமா
யுள்ளவர். சப்தகுரவரிலொருவர். சைவசித்தாந்தி
களெல்லாராலும் அவ்விதமாகப்பூஜித்துவழிபடத்தக்க
வேதாகமசம்மதாக்கூகர்த்தாவாதலால், அவரைஅவ்
வாறு பூஜிக்கின்றவர்களெல்லாரும் சைவசித்தாந்தி
களென்பதுசாஸ்திரசம்மதம். லோகப்பிரசித்தம். அ
ங்ஙனமாகவும், சைவவம்சத்திற்பிறந்து விபூதியாதி
சிவாலயவழிபாடுகளேமேற்கொண்டுவிருகிறவர்கள்
யிருந்தும் அவர்கள் தம்மைச்சைவ சித்தாந்திகளென்
பதிற்பரா முகஞ் செய்வதுபொருத்தமாகுமா? பரமசி
வனுக்கொருசக்தியென்கின்ற அத்தனையனுக்கவரி
மைவாய்ந்தசிவப்பிரிய விஷ்ணுமூர்த்தியிருக்கட்டும்,
தமக்குமேலொருதெய்வ முண்டென்றுஎத்தெய்வத்
தைவழிபடுகின்றஎம்மதத்தர்களும்சைவசமயசம்மத
த்தவர்களே யாவர். இதனை, “யாதொருதெய்வங்

கொண்டிரத்தெய்வமாகியாங்கேமாதோருபாகனார்தா
ம்வருவர்" என்னுஞ்சித்தாந்தசுருதியாற்காணலாம். ஆ
தலால் தெய்வமொன்றுண்டு நாம்அடிமைகளென்று
கொள்ளும்மதங்களொன்றையும்தள்ளாபடிசெய்யாது
தனக்குச்சோபானமாகியஅங்கங்களாய்த்தழுவிக்கொ
ண்டுதான்அங்கியாய்ராஜாங்கத்திலமர்ந்திருப்பதுவை
திகசைவசித்தாந்தமேயாம். இதனை,

“ராஜாங்கத்திலமர்ந்தது வைதிகசைவமழகிதந்
தோ” என்ற சுருதியாற்காண்க. ஏனைமதங்களெல்
லாம் தம்மகிமையேகூறுவனவன்றி மற்றமதங்களைத்
தழுவிக்கொள்ளாது. சைவமொன்றே ஏனைமதங்களை
யெல்லாம்தழுவிக்கொண்டுமேலாய்விளங்குவது. இவ்
வாறுதழுவிநின்றலைச் சிவாலயங்கள், மற்றைமதத்தேவ
தைகளாகியபிரமவிஷ்ணுஇலக்குமிசூரியசந்திராதிமு
ர்த்திகளைத் தம்மிடத்தே தழுவவைத்துக்கொள்ளுந்
தும், அம்முர்த்திகள் ஆதிசைவராற்பூஜிக்கப்பெறுந்
துமாகியபிரக்தியக்ஷமும்விளக்கும். ஆதலால்விஷ்ணு
முர்த்திவழிபாடுசைவசமயத்துக்குச்சிறிதும்விரோத
மில்லை. இதனாலும்இச்சைவத்தின் பெருமை இனிது
தெளிவாம். ஆகவேவிபூதியாதிக்குரியராய்ச் சிவனைவ
ழிபடுவதுடன்விஷ்ணுமுர்த்தியையும்வழிபடுகின்றவ
ர்களைச்சைவசித்தாந்திகளென்பதில்பாதுதடையுளது.

இப்படியே இந்தமருதனவைசியமரபி லுள்ளார் இன்னுஞ்சிலர் கணேசசுப்பிரமண்யவைவரவசூரியாதி மூர்த்திகளை விசுவசித்துவழிபடுகின்றார்கள். ஆவர்க ளும்சைவசிந்தாந்திகளென்று வழங்கப்பெருகிறார்களே தவிர வேறில்லை.

இதனை, இம்மரபினரெல்லாரும் எழுதிக்கொள் ளும்சாஸநங்களில் ஜாதிமதங்குறிக்குமிடத்தில் செ ட்டி ஜாதிசிவமதமென்றே யெழுதிவருகிறவழக்கத்தா லும்தெரியலாம். இதுளத்தனையோபன்னெடுங்காலப் பெருவழக்கமே, இதுவுமன்றி, இவர்களெல்லாருந்தங் களைச்சிவகோத்திரத்தவர்களென்று சங்கற்பஞ்செய் துகொள்வதேவழக்கமாகவருகின்றது. இதுவும்பன் னெடுங்காலப்பெருவழக்கமே. இவையெல்லாம் ஒரு வருக்கொருவர்கொல்லிவந்தனவல்ல. பரம்பரையியல் பினமுவாமல் வருகின்றனவே.

இனிக்கோத்திரந்தெரியாதவர்களே சிவகோத் திரமென்பார்களென்று சிலர் ஏழனஞ்செய்கின்றார்கள் அது சிவதீக்ஷாக்கிரமத்தையுற்று நோக்காதவர்களு டைய அறியாமையேயாகும். ஆசாரியர்சிஷ்யனுடைய ஆத்மாவை மந்திரபாவனையாற்றுகித்து, வாகீசராகும் பமுலமாகவாகீசவரிகும்பத்தில்வந்து கொர்பத்திலிரு ப்பதாகச் சீமந்தாதிசிரியைகளுஞ்செய்து அவ்வாகீச

வரியிடத்திலிருந்துற்பவித்ததாகச் சாதகர்மம் சிவநாமகரணம் அன்னப்பிராசனம் செளளம் உபநயனம் முதலியகிரியைகள் செய்துபக்குவனாக்கியுபதேசிப்பதே சிவாகமங்கூறுஞ்சிவதீக்ஷாக்கிரமமாம். ஆதலின் அது வழனமாகாது.

இம்மகுடதனைவைசியர்கள் எல்லாரும், சிவதீக்ஷையைமுக்கியமாக்கொண்டு லோகப்பிரசித்தமகோற்சவ விளக்கஞ்செய்து சிவாகமவிதிப்படி பஞ்சாக்ஷரஉபதேசம்பெற்றுவருகின்றார்களாதலால், இவர்கள்மேற்கூட்டியபடிசிவகுமாரர்களாய்வருதல் நோக்கியேசிவகோத்திரத்தவர்களென்று சங்கற்பித்துக்கொள்ளும் வழக்கம் பன்னெடுங்காலமாக நிகழ்ந்துவருகின்றது. மற்றுந்தேவதாபிமானிகளானாலும் அவர்களிலொருவராவதுபஞ்சாக்ஷரோபதேசம்பெறுதவர்களில்லை. ஒன்பதிலோர்சிவாலயபாத்தியஸ்தர்களாய்க்காணிக்கையாதுகொடுத்து வழிபடாதவர்களுமில்லைபாதலால் இவர்கள்சைவசித்தாந்திகளையென்பதைப்பற்றி இன்னும் விரிப்பானேன். அமைக.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரெல்லாரும் சந்திரகுலத்தில்வந்தவர்களென்பதும், இவர்கள் பரம்பனாயாகக் கலியாரம்பந்தொடுத்து ஒரேஉறுதியாய் விழுதிருத்திராக்ஷபஞ்சாக்ஷர

சிவசாதனங்களே மேற்கொண்டு வருகின்றார்களென்பதும், தங்களுக்குச்சொந்தமான இனையாற்றக்குடி முதலிய ஒன்பது சிவாலயங்களிலும் சிவாகமவிதிப்படியே நித்தியபூஜாதிகள் நடத்துகின்றார்களென்பதும் மேலும் சிவாலயாதிதிருப்பணிகள் பெருந்தொகை செலவிட்டுச் செய்துவருகின்றார்களென்பதும், சிற்சிலர் அபிமானம்பற்றி வேறுவேறு மூர்த்திவழிபாடு செய்தாலும் அது சைவத்துக்குச்சிறீதும்விரோதமில்லையென்பதும், பஞ்சாக்ஷரோபதேசசிவாலய வழிபாடு முதலிய கட்டுப்பாடுகூடயராதலால் இவர்கள் எப்போதும் சைவசித்தாந்திகளேயென்பதும், சைவமென்பதொருசாதிப்பெயரல்ல சமயத்தின்பெயரேயென்பதும், அதுசிவசம்பந்தமேயென்பதும், சித்தாந்தமென்பது மற்றைச் சமயங்களின் முடிவெல்லாம் பூர்வபக்ஷங்களாக நேதிகளைந்துவந்து முடிந்தமுடிபாகிய சைவசித்தாந்த மீயென்பதும், வேதாந்தமென்பது ஒருமதத்தின் பெயரல்லவென்பதும், அது பலமதஸ்தருக்குப் பொதுவாயுள்ள நூற்பெயரேயென்பதும், பலர்க்குப் பொதுவாகிய பெயரைத்தமக்குமாத் திரஞ்சிறப்பாய் வகித்துக்கொள்வது பொருத்தமில்லையென்பதும், அவர்களில் தத்துவங்களை யுள்ளபடி ஈட்டு விலகிப் புருஷதத்துவம் வரைவந்தவர்களுனமும் பசு

ஞானமேயென்பதும், சைவசமயமொன்றே மற்றெ
ம்மதங்களையும் தழுவிக்கொண்டு ராஜாங்கத்தமர்ந்து
ள்ளதென்பதும், மற்றுமுண்மைகளும்நியாயப்பிரமா
ணமூலமாக விளக்கமாகியது.

இனி, இம்மகுட தனவைசிய சைவசித்தாந்தசீ
லர்களாகிய நகரத்தாரொல்லாருந் தங்களுடையகுல
கோத்திர சாத்திர சமயமகிமையறியாதார் கூறும்வி
ரோதங்களைப்பிரிகரித்துத் தம்முன்னோர்காட்டிவை
த்த வழக்கப்படி சிவதிருப்பணியாதி சிவதர்மபரீ
பாலகர்களாய்ச் சைவசித்தாந்தநெறி மேலும்மேலும்
அபிவிருத்தியாகும்படி பாதுகாத்துக் களத்திரபுத்தி
ரபந்துமித்திரசகித கனதனவாகனாதிபாக்கியசாலிக
ளாய்ப்பெருகிவாழ்ந்து திருவருட்பேறு பெற்றய்யும்
படி ஸ்ரீ கணேசஸ்கந்தசகித ஸ்ரீ மீனாக்கிசந்தரேசா
சரணாவிர்தங்களைப்பணிந்துபிரார்த்திக்கின்றேன்,

முற்றிற்று.

